

LEVÉL A BOKOR ARCHÍVUMBÓL...

SEREGÉLY ISTVÁN ÉRSEK ÚRNAK

Eger 1992. január 19.

Kedves István!

Köszönöm leveledet. Nem tudom, kire bíztad a feladását. Lehet, hogy nyugtalanított késői válaszom, mivel január 4-i keltezés van a papíron. A postabélyeg dátuma azonban 13-i.

A régi gimnázium, bizony, komoly dolog volt. A felsősök már nagy embereknek számítottak, s annak idején csodálattal olvastam a gimnáziumi újságban a hetedikesek, nyolcadikosok verseit. A „kicsik” mindig felfelé néztek, jobban ismerték a nagyokat, pláne, ha az udvaron lévő mérközésekre gondolok. Az életünk is változatos volt, hiszen a régi épületből át kellett mennünk a „zárdába”.

Nem is egy helyen voltunk. Utána vissza a régi épületbe, majd a volt evangélikus tanítóképző épületébe. Így nem csodálom, ha nem emlékszel rám. A másik ok az lehetett, hogy – görög katolikus lévén – a „hivatalos” vallásosságom (hittanórák, szentmise, Mária-kongregáció) a görögök terén zajlott.

Ahogy a politika hozta létre a mostani helyzetet, úgy a politika meg is oldhatja. Arra kérek, hogy ha módod lesz, segítsd a kibontakozást. Leveledet nem közlöm, amint a saját leveletem sem adtam mások kezébe. A bizalom – másként gondolkodók között is – fontos dolog. A becsületesség, persze, megkívánta és megkívánja, hogy megmondjam: írtam Neked, s Te válaszoltál is rá, képviselve azt a jól ismert felfogást, hogy a döntés Róma kezében van. Ezt már másfél éve kifejtette Paskai bíboros úr is egy, az amerikai követségen rendezett fogadás alkalmából. Negyedóráig próbáltam biztatni arra, hogy legyen kezdeményezőbb.

Ez nem új mozzanat. Acerbi érsek mindmáig tartó passzivitása is ismert.

Kár, de magyarázható, hiszen eddigi életét a Föld túlsó felén töltötte el az egyházi szolgálatban. Így hát maradt a hivatalosság és a nyilatkozat-aláírás. Emlékszel, a boldogult Karl Rahner írta a Mérlegben, hogy némely teológusnak mintegy övenszer kellett letennie az antimodernista esküt?

Beszélgelnünk kellene egymással, nem formulákat aláírni. De hát nem beszélgetünk, s ezen nemcsak mi kesergünk, hanem *Szennay* apátúr vagy az *Igen* újság cikkírója.

Ne haragudj, hogy megszaladt a tollam. „Hivatalosan”, elég lett volna egyszerűen megköszönnöm a válaszodat, de soraidat olvasva úgy éreztem, hogy ennyit elmondhatok. Adja Isten, hogy legyen még elég alkalmunk segítő eszmecserére.

Nehéz korban, fontos feladatot kaptál. Isten legyen Veled!

*Szeretettel üdvözöl
Merza József*

BULÁNYI GYÖRGY PILISSZÁNTÓN...

Testvéreim! Máté szövegében ez így olvasható: Jönnék majd napok, amikor abból, amit most itt láttok, nem hagynak követ követ, mind lerombolják.” „Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek benneteket! Sokan jönnek az én nevemben, s mondják: Én vagyok. És: Elérkezett az idő! – Ne kövessétek őket. „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad.

De előbb kezét emelnek rátok, és üldözni fognak benneteket. Kiszolgáltatnak a zsinagógáknak és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé hurcolnak a nevem miatt. Azért, hogy tanúságot tegyetek. Kiszolgáltatnak benneteket szülők, testvérek, rokonok és barátok, s némelyeket meg is ölnék közületek. Ne-

vem miatt mindenki gyűlölni fog benneteket – Hát eddig.

S e zsidó nemzeti tragédiát az a Jézus mondja előre, aki három éven keresztül meg erre tanította a Tizenkettőt: „A pogányokhoz vivő utakra ne térjete, a számariaiak városaiba ne menjete! Forduljatek csak inkább Izrael házának elveszett juhaihoz! Menjetek és hirdesséte nekik: Közel van a mennyek országa!

A betegeket gyógyítsáte meg, a halottakat támasszáte fel...

S negyven esztendő sem telik el, és mindez bekövetkezik. Kivégzik Jézust; kivégzik a Zebedeus-fia Jakabot, majd a másik Jakabot, Jézus féltestvérét. S a végén fellázadnak a rómaiak ellen is, de Jézus tanítványai nem vesznek részt a harcokban. Ők még Jeruzsálem ostroma előtt kiköltözködnek a városból, és elmennek a Jordánon túli Pella városába; mert megtanulták Jézustól, hogy aki kardot ragad, az kard által vész el. De akik nem lettek Jézus tanítványai, azok kardot ragadnak, amikor Jeruzsálemet a légiók seregei veszik körül, mert meg akarják akadályozni, hogy bekövetkezzék pusztulása.

De Jézus útbaigazítása ez: akkor aki Júdeában van, fusson a hegyekbe, aki a városban, meneküljön onnan el, aki pedig vidéken, ne térjen oda vissza. Ezek a bosszú napjai lesznek, hogy beteljesedjék mind, ami meg van írva. Jaj, a várandós és szoptató anyáknak azokban a napokban! Nagy lesz a gyötrelém a földön, s az ítélet haragja sújtja ezt a népet. Kard élén hullnak el, és fogságba hurcolják őket a pogány népek közé, Jeruzsálemet pogányok fogják tiporni, míg idejük be nem teljesedik.

A zsidók közel ezerkilencszáz esztendőre elvesztik hazájukat, és csak sokmillió palesztin s nem kevés millió zsidó halála árán tudják azt a múlt század közepétől, úgy-ahogy visszaszerezni. Nekünk azonban, Jézus tanítványainak; vigyáznunk, virrasztanunk és virrasztanunk kell. Nekünk, Jézus magyar tanítványainak is. Arany János mondta másfél százada; a szabadságharc kitörése előtt: Ha minket is elfúj az idők zivatarja, nem lesz az Istennek soha több magyarja.

Vörösmarty, a Szózat költője, így számol be erről: *A vész kitört... És folyton-folyvást ordított a vész, / Mint egy veszetté bősüült szörnyeteg. Amerre járt, irtóztató nyomában / Szétszaggatott népeknek átkai Sóhajtának fel csonthalmok közül; / És a nyomor gyámoltalan fejét Elhamvadt városokra fekteti. / Most tél van és csend és hó és halál, A föld megöszült; Nem hajszálanként, mint a boldog ember, / Egyszerre öszült az meg mint az isten, Ki megteremtív a világot, embert, / E félig istent, félig állatot, Elborzadt a zordon mű felett / És bánatában ösz lett és öreg...*

A vésznek végeredménye: százezernél több halott. Görgey leteszi a fegyvert Paskijevics kétszáz ezres serege előtt Világosnál; Batthányi és az aradi

tizenhárom halála, Petőfié Segesváron, és még nagyon sokaké. Költeményünk szerzőjének, Vörösmartynak elméje elborul, Arany s Tompa búskomor lesz, Széchenyi, a legnagyobb magyar pedig öngyilkos. Deák még idejében hazamegy Kehidára, Kossuth apánk meg számkivetésre Torinóba. A végeredményhez még hozzátartozik a rengeteg hadi özvegy és hadi árva. S az is, hogy Kufstein s a többi börtönök benépesülnek rabokkal és hogy elkövetkezik húsz évre az önkényuralom. Közel két évtizedes. Ferenc József vesztes csatái (Solferino, Königgrätz) után 1867-ben létrejön a kiegyezés.

Drágán vagy olcsón úsztuk meg? Mi csak folytattuk Jézus után a Jézus előtt: *Akik előttem jöttek, mind tolvajok és rablók.* A jézusutáni harcok nem különböznek semmit a jézuselőttiektől; legfeljebb annyit, hogy egyre kegyetlenebbek lesznek. De azért a negyvennyolcat is nagyon drágán úsztuk meg.

Még nagyobb árat fizetünk hamarosan. Szarajevóban eldördül egy lövés; s bár Tisza István megtesz minden lehetségest a háború ellen, az agg uralkodó mindent megfontolva és mindent megfontolva – 47 békeév után – hadat üzen Szerbiának, és kitör az első világháború. Négy keserves év után már milliókra rúg a halottak, hadi özvegyek és hadi árvák száma. S mindezt keresztények csinálják? Igen.

Az ütközetek előtt az őrmester rumot osztogat, a különböző keresztény vallások tábori lelkészei pedig Jézus testét és véré. Maradt a történelem továbbra is – jézuselőtti. Harsányi Kálmán jézusi versét ismeritek-e? Címe: *A BALKÁNT JÁRTUK...* Idézek belőle: *Mert így vagyunk mind, ezrek, milliók, Éretlen, törpe, játékkatonák, Hisszük, hogy van rabolni s ölni jog, S hogy becsülettel vagyunk banditák.*

Végeredmény számunkra, magyaroknak: Trianon... A győztesek elcsatolják tőlünk hazánk kétharmadát, s magyar népünk egyharmadát. Ekkora igazságtalanságot elviselnünk nem lehet; és 20 év után bekényszerít maga mellé az örült tizedes a másik világháborúba, mely már nem négy, hanem hat évig tart, s a meggyilkoltak, az özvegyen s árván maradtak száma messze meghaladja a korábbi, a „kisháború” áldozatait. A befejezés érdekében még ledobjuk az atombombát is.

Végeredmény – ismét számunkra, magyaroknak: bár egyetlen Hitlertől megszállt ország területén sem maradt életben annyi zsidó, mint nálunk, mi vagyunk a bűnös nemzet. Miként az első világháború után is, rajtunk rúgnak a legnagyobbat megszállóink.

Tíz év után, '56-ban fellázadunk. Világtapsot kaphatunk, de a megnyílt határon kivándorol a tíz napos forradalom után kétszáz ezer magyar fiatal, mely vércsapolás negyvenszeresen meghaladja a vörös-, a fehér-, a Rákosi-, a Kádár-terror áldozatainak együttes létszámát. Java részük elveszett nemzetünk számára – alighanem örökre.

'89 után, amikor a szovjet sereg kivonul hazánkból, végre – ezer évnél is hosszabb idő után – megszűnik, (a Bokor érdeméből is?) polgári kötelező feladatnak lenni az embergyilkolás. Csak az önként jelentkezők jól fizetett szakmája lesz az.

Helyette ránk szakad az, ami minden gyilkolásnál nagyobb veszedelem – a nemzeti öngyilkosság. 2001-ben a 8 éveseknek már egyharmada problémátikus, és 2020-ra már a felénél is több lesz a számuk. Prognosztizálhatunk: a század végére hal meg az utolsó magyarul beszélő ember, miként meghalt a dalmát, s annyi finnugorul beszélt nép: a lív s a vót? Mert a magyar nők jelenlegi szaporodási rátája 1,2, s ez a biztos nemzethalált jelenti.

Testvéreim Jézus Krisztusban! Hazánkban az Isten megáldott valakiket mind a két kezével. Azért áldotta meg, mert ők még tudják az istenadta élet alaptörvényét: a kapott életet tovább kell adni. S a magyar ezt már elfelejtette? Nem. Sokkal rosszabbat tesz. Ezt a törvényt semmibe veszi, s ezért halálra való, nem kár érte – írta Ady Endre.

De én szembeszállok veled, és sírva kiáltom: Nem igaz. Kár érte, mert ha minket is elfúj az Isten törvényének ez a lábbal tiprása, akkor nem lesz Istennek soha több magyarja. S Neki is hiányozni fogunk, mert ő teremtett meg minket. Én nem adom fel. Én akarom, hogy ne hiányozzunk Neki. Vannak példáink. Visnyeszéplakon, az élő faluban, 2 fölött van a termékenységi ráta. A Bokor első két nemzedékében pedig 3,2 a nők termékenységi rátája. És ott él a negyedik nemzedékünkben hősnőm, a nyolc éves Bori, aki, amikor várják ötödik testvérük megszületését, azt mondja, hogy mindegy, hogy fiú lesz-e az vagy lány, mert nekik úgyis nyolc testvérre van szükségük, s neki, Borinak is nyolc gyermeke lesz: négy lány és négy fiú. A lányai nevét már tudja is, és el is sorolja őket.

Testvéreim, Ti feladjátok? Arany azt mondta Széchenyiről, hogy mikor ez magát nem tudta szeretni, ő meg szerette pusztuló fáját. Vigyázzunk és virrasszunk nagybeteg nemzetünk ágyánál! S hajoljon össze itt is és ott is négy-öt magyar, hogy megtanácskozzuk, hogy mit kell tennünk, hogy bele ne pusztuljunk e halálos kórba! Isten segíteni fog, ha virrasztunk.

Én is Veletek akarok virrasztani, hogy megmentjük a haláltól nagybeteg nemzetünket. Amen.

(2008.december)

VEÉR I.TAS

SZÉP, VERS?

Szép? Ami érdek nélkül tetszik!

- a büszke választ nem értem, nem érted,
nem értem és érted szól, nem rólunk,
nem is nekünk.
(No, I kan't!)

A részek helyes összhangja?

- Értem, érteni vélem .. valami ilyen,
de még kevés,
mint mackósajtban a brummogás.

Helyes összhang egymással, velem és az
Egésszel.. .. ?!

Igen, benne kell lennem nekem is – egészként az
Egészben.

Köszönöm - jól szólt, Herr Heisenberg, a 'Rész és az
egész'-ben,
noha bizonyára bizonytalan benne.

Tehát: a boldogság a részek, magam
és az Egész - azaz a szép mindenség – bírása
az elvesztés félelme nélkül:

A szépség
nélkülem
nem
létezhet!

(ahogy anno.... Kovács Tádé közvetítette)

Húha.. .., ez nagy szó.

De,
hát nélküled sem!

Tudtad ezt?
Mit szólsz hozzá?

Tán elakadt a lélekzeted: megrendültél, örülsz?

- Akkor jó.. ..,
mert nem vagy
reménytelen eset,
élhetsz, nem is keveset -

(Igen: az élet hosszát nem a lélekzeted, hanem azok
elakadásainak számával mérve
van reményünk az örök
öröm-létre.)